

PHẦN 34

Nụ cười an lành của Lộ San đã trở về cho Cốc Minh.

- Lộ San! Em hãy xem cá lội trong ao nước trong veo.
- Còn có đôi thiên nga trắng nữa kia?
- Trong khe còn có một cặp cá.
- Em bắt nó được không?
- Được, anh cởi giày cao gót cho em.
- Không, em không muốn bắt nó.
- Sao vậy?
- Em không muốn chia rẽ nó.
- Thật em có lòng tốt đối với loài vật.
- Lần sau có đi nên dắt hai con theo.
- Hai đứa nó là kết quả giữa tình yêu của chúng ta, mình nên đem tất cả sự yêu thương về cho chúng nó.
- Anh xem, lão Vương đậu xe tại đâu?
- Chú Vương dường như không được giây phút nào để nghỉ ngơi.
- Ông ấy không khác nào một người cha xứng đáng.
- Lại còn bà vú nữa. Lộ San! Chúng ta đã có đầy đủ hạnh phúc.

Lộ San liệng một viên đá xuống khe: Nàng trông những làn sóng gợn mà như gởi hồn theo. Cốc Minh dùng tay nâng cằm nàng lên hỏi:

- Lộ San! Đừng nên nhìn xa xôi như vậy. Em nhìn đôi mắt anh không thấy anh thật tâm yêu em sao?
- Nhìn thấy chớ.
- Con chim nhỏ xinh xinh hãy theo anh về nè!

Nghe Cốc Minh gọi mình là con chim nhỏ, Lộ San bỗng nhớ lại ngày xưa:

- Cốc Minh! Anh còn nhớ, anh đã thường gọi em là một con chim nhỏ phải không?

- Đúng vậy, bây giờ em vẫn là con chim nhỏ.

- Anh nói con chim muốn bay lúc nào thì bay?

- Lộ San! Lúc nào em cũng có thể sẽ cánh bay đi được cả.

- Thật vậy sao?

- Nhắm mắt lại rồi em hãy nghĩ đến việc bay đi! Bay cách nào cho thật cao và cho thật xa.

- Nếu bay cao và xa quá em sẽ trở thành một con chim mỗi cánh.

- Sau khi quá mỗi mệt sẽ trở về đậu bên anh.

- Anh còn thích một con chim mỗi cánh bắt kham đậu bên anh hay sao?

- Rất thích, rất thích... À, Lộ San dường như lời nói đó anh đã từng nói với em rồi.

- Đúng vậy, Cốc Minh! Thân em đã cảm thấy như chim mỗi cánh bắt kham rồi.

- Đừng lo, bây giờ em đã sống an toàn bên cạnh anh rồi.

- Đúng là em đã trở thành một con chim mỗi cánh.

- Hãy mau theo về với anh.

- Vâng.

Hai người âu yếm bên nhau bước đi từng bước nhẹ nhàng trên sỏi đá. Trong lúc đó lão Vương đã cho xe đến. Giây lát sau xe chở hai người mãi mãi bên nhau về đến nhà họ Cốc.

Ngoài kia màn đêm từ từ rủ xuống.....

HẾT